

Изъ некролога Потебни въ 2 № „Зори“ 1892 г.

Не заросла, мабуть, травцею могила Василя Мовы, не прыпала ще снігомъ могила Зинькивського—Певного, а вже нова втрата, нова могила. А насыпали тую могилу надъ дуже талановитымъ и вченымъ філологомъ, що 30 роківъ невпинно працювавъ на користь и славу славянщины, надъ профессоромъ Харькивського университету Олександромъ Потебнею.....

1 грудня о 8 год. зранку вынесли домовину зъ небищикомъ до церкви университетскои. Церковь була поввисенька. Небищикъ лежавъ въ домовини поважний та спокійный. На вику домовини лежало 6 виноківъ, міжъ которыми було три срібныхъ; коженъ винокъ бувъ зъ написомъ. Міжъ звичайными лежавъ одинъ оригінальний винокъ, сплетений зъ стыглого жовтого колоса, міжъ якими були ростыкани квитки—блакитни нестерельники и білий ромецъ. На білий бынди черными фарбами було надруковано: „Видь украинцивъ слухачивъ О. О. Потебни 1891 г. листопада 29“. Мимо воли виць нагадувавъ ныву, на якій сівъ небищикъ. Насиння його рівно и дотенно сыналося зъ працёвнитои руки.
